

[Økonomi- og handelsministeren.]

løbet, og det er sandsynligt, at de nærmeste par måneder vil give svaret på det spørgsmål, om der kan opnås enighed ved forhandlingsbordet.

Bliver dette tilfældet, hvad man i øjeblikket, må anse for det mest sandsynlige, følger i efterårets løb den endelige udformning og så undertegnelsen af aftalerne om tiltrædelse. Dernæst kommer i 1972 i de enkelte ansøgerlande den interne politiske behandling af det opnåede forhandlingsresultat i regeringer og parlamenter. For to ansøgerlandes vedkommende foreligger der nu politiske beslutninger om, at der yderligere skal finde folkeafstemning sted om spørgsmålet. For Norges vedkommende drejer det sig om en vejledende folkeafstemning forud for beslutningen i stortinget. For Danmarks vedkommende vil en beslutning først blive truffet i folketinget. Er der her flertal for en dansk tilslutning, er det regeringens hensigt, uanset størrelsen af dette flertal, at lade forslaget underkaste en folkeafstemning, der vil foregå efter reglerne i grundlovens § 42.

Som forberedelse til et dansk medlemskab fra begyndelsen af 1973 vil der i folketingsåret 1971-72 blive forelagt tinget et betydeligt antal lovforslag om tilpasning af dansk lovgivning. Jeg gjorde mere udførligt rede for dette under markedsdebatten i november og skal her kun tilføje, at de administrative forberedelser til denne lovgivning skal være afsluttet med udgangen af august, således at forslagene kan fremlægges på et tidligt tidspunkt af det kommende folketingsår. Arbejdet med oversættelse af det omfattende materiale vedrørende fællesmarkedets regler, som skal bilægges forslaget om at tiltræde Fællesskaberne, er også i fuld gang.

Samtidig er der naturligt nok kommet mere liv i den offentlige debat omkring Danmarks tilslutning til et udvidet fællesskab. Der foreligger et betydeligt materiale som grundlag for denne debat. Et nyt supplementsbind til markedssekretariatets store redegørelse om Danmark og De europæiske Fællesskaber er i trykken. Den serie på 12 pjecer om de vigtigste sider af Fællesskabets virksomhed, som markedssekretariatet udsender, vil være afsluttet inden sommerferien. Presse, radio og fjernsyn ofrer spørgsmålet stor og stigende opmærksom-

hed, og der ydes bidrag til debatten fra organisationer og private kredse.

Det er ikke min opgave i denne redegørelse at gå nærmere ind på de mangfoldige argumenter, mere eller mindre holdbare, som fremføres i den offentlige debat. Den debat her i salen, som vil følge efter mit svar på den stillede forespørgsel, vil sikkert berøre mange sider af den vidtspændende problemkreds, vi her står over for.

Jeg skal til afslutning blot fremhæve, at selve forhandlingerne jo drejer sig om vilkårene for vor tilslutning til det bestående og det allerede vedtagne fremtidige samarbejde inden for De europæiske Fællesskaber. Dette samarbejde vedrører først og fremmest handelen mellem medlemslandene med industrivarer og landbrugsvarer og en række foranstaltninger, som er afledet af hensynet til at frigøre og fremme denne samhandel. Planerne for fremtiden med hensyn til harmonisering af finans- og pengepolitik og valutakurser udspringer også af det grundlæggende ønske om fri handel på lige vilkår. Det kan derfor ikke undgås, at selve emnet for optagelsesforhandlingerne bliver af økonomisk karakter.

Deraf følger ikke, at en deltagelse i et udvidet europæisk fællesskab alene har rent økonomiske perspektiver. Tanken om dannelsen af Det europæiske Fællesskab har altid været båret af en politisk vilje til at knytte de vesteuropæiske lande nærmere sammen, og kun hvis denne vilje fortsat er til stede både i Fællesskabet og hos ansøgerlandene, kan udvidelsen af Fællesskabet fuldføres. Det betyder, at et dansk ja til denne udvidelse ikke er begrænset til at være et ja til en række konkrete økonomiske foranstaltninger, men er en bekræftelse på Danmarks vilje til at være med i et bredt europæisk samarbejde.

Rammerne om dette samarbejde vil indtil videre være dem, vi kender fra Romtraktaten og de efterfølgende beslutninger inden for Fællesskaberne. Men i og med, at Fællesskaberne udvides til at omfatte 10 lande i stedet for 6 og samtidig får en nærmere tilknytning til de øvrige EFTA-lande, vil der også blive sat en udvikling i gang, som på længere sigt vil påvirke samarbejdets form og indhold. Fra dansk side må vi naturligt bruge den indflydelse, vi kan få i et sådant